

РЕШЕНИЕ

№ 6399

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7280** по описа за **2023** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] чрез юрк. И. Е. срещу Решение № 2761 от 12.06.2023г. на СРС, НО, 99 състав, постановено по НАХД № 1897 от 2023г. по описа на съда. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-2200540/17.01.2023 г. издадено от Директор на дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), на касатора на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

Според касатора атакуваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на закона – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63в от ЗАНН. Според жалбоподателя районният съд неправилно е заключил, че процесните АУАН и НП съответстват на изискванията поради това, че в тях липсва пълно и точно описание на местоизвършването на нарушението, самото нарушение, както и на доказателствата, които го потвърждават. Изложени са подробни съображения за обективна невъзможност дружеството да изпълни в определения срок дадените му предписания

поради спецификите на процеса по възлагане на обществена поръчка, сроковете за нейната реализация и законодателната рамка по нейното провеждане, с която то е обвързано.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от юрк. А., която поддържа жалбата и претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба – Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ –С., редовно призван, се представлява от юрк. Т., който оспорва касационната жалба и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че решението на районния съд е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XXV касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че във връзка с подаден сигнал от синдикатите била извършена последваща проверка на „Топлофикация София“ ЕАД по спазване на трудовото законодателство.

При извършена на 31.10.2022 г. последваща проверка по спазване на трудовото законодателство от „Топлофикация София“ ЕАД, било констатирано, че дружеството не е изпълнило дадено му на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ с протокол за извършена проверка на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. с И. № ПР2221092/29.06.2022 г. задължително предписание под № 8, а именно: „Топлофикация София“ ЕАД, в качеството си на работодател, да осигури на всички работещи в ТР - С. изток работно облекло, в съответствие със спецификата на извършваната дейност и на работното място, съгласно чл. 296, ал. 1 от КТ, във връзка с чл. 6, ал. 1 от НАРЕДБА за безплатното работно и униформено облекло, Обн. ДВ, бр. 9 от 28.01.2011г.“. Срокът за изпълнение на предписанието бил до 26.07.2022 г. С молба, заведена в Дирекция „Инспекция по труда - С.“ на 15.07.2022 г., „Топлофикация София“ ЕАД поискало удължаване на срока за изпълнение на предписанието, като молбата била уважена и срокът бил удължен до 12.09.2022 г. Въпреки това, до приключване на проверката на 31.10.2022 г. даденото задължително предписание не било изпълнено.

Контролните органи приели, че с горното дружеството е извършило нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ, за бил съставен АУАН № 22-2200540 от 31.10.2022 г. срещу дружеството-жалбоподател. Актът бил съставен в присъствието на представляващ дружеството, който след запознаване със съдържанието му го подписал без възражения. Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели.

АНО счел изложените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него издал обжалваното в настоящото производство наказателно постановление № 22-2200540 от 17.01.2023 г., с което за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева, на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от КТ.

При така установената фактическа обстановка решаващият делото състав на софийски

районен съд е приел, че процесните АУАН и НП са издадени от компетентен орган, при стриктно съблюдаване на производствените правила, като същите съдържателно отговарят и на законовите изисквания за това. Приел е, че от доказателствата по делото безспорно се установява извършено от дружеството нарушение по чл.415 от КП, за което и правомерно е санкционирано.

Решението на Софийски районен съд е валидно, допустимо и правилно.

Доколкото липсата на изискуема от закон форма и пълнота на реквизитите на АУАН и НП съобразно изискванията на ЗАНН би се явило съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните, което ще предопредели тяхната отмяна на това формално основание, следва първо да се отговори на това възражение. Към административнонаказателната преписка са представени оригиналите на АУАН и НП, видно от които като място на извършване на нарушението е посочено „Топлофикация София“ ЕАД – предприятието работодател. Тази формулировка по никакъв начин не ограничава възможността на санкционираното лице да разбере къде се твърди същото да е извършено или пък да води до неяснота досежно това обстоятелство. Последното се основава на факта на изрично вписване както в АУАН, така и в НП на седалището и адреса на управление на дружеството-работодател. Естеството на нарушението е такова, че касае не самото фактическо предаване на работното облекло, а неизпълнението на даденото от Дирекция "Инспекция по труда" – С. предписание, поради което следва да се приеме, че мястото на нарушението е адресът на Дружеството и доколкото той е записан в АУАН и НП – съдът не констатира неяснота на административно-наказателното обвинение. С достатъчна конкретика и пълнота са посочени и всички обстоятелства, при които е извършено санкционираното нарушение, поради което оплакванията в този смисъл също се явяват несъстоятелни.

Както и пред районния съд, така и пред настоящата съдебна инстанция, касаторът е развил подробни съображения за обективна невъзможност на дружеството да изпълни в определения му срок даденото предписание, с оглед законосъобразното развитие на обществена поръчка по ЗОП за доставка на изискуемото се работно облекло. По отношение на това възражение касационният състав изцяло споделя мотивите на контролирания съд и намира за необходимо да добави следното:

Съгласно чл. 404, ал. 1 от КТ контролните органи на Инспекцията по труда могат по своя инициатива, с цел предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, да прилагат принудителни административни мерки, една от които е даването на задължително предписание на работодателя за отстраняване нарушения на трудовото законодателство. С протокол за извършена проверка № ПР2221092 от 29.06.2022г., контролните органи са дали на Дружеството – работодател задължително предписание под №8: „в качеството си на работодател да осигури на всички ТР – С. И. работно облекло, в съответствие със спецификата на извършваната дейност и на работното място, съгласно чл. 296, ал. 1 от КТ, във връзка с чл. 6, ал. 1 от НАРЕДБА за безплатното работно и униформено облекло, Обн. ДВ, бр. 9 от 28.01.2011г.“ – при даден срок за изпълнение на предписанието до 26.07.2022г.

Конкретното предписание е дадено с протокол за извършена проверка изготвен от главен инспектор при ДИТ – С. и връчен на представител на дружеството на 29.06.2022г. Съгласно разпоредбата на чл. 404, ал. 1, т.1 от КТ, дадените на това основание предписания, какъвто е процесният случай, са задължителни принудителни административни мерки, които подлежат на обжалване. Последното е изрично

отбелязано и в съставения и предявен на представителя на дружеството протокол. В случай, че работодателят не е бил съгласен с дадените по реда на чл.404, ал.1, т.12 от КТ предписания, пред него е стояла възможността да ги оспори по реда на АПК пред съответния Административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването им, за което по делото няма данни да е сторено. Вместо това, дружество е поискало удължаване на срока, който с решение на ДИТ С. от 25.07.2022г. е удължен на 12.09.2022г. Дадените задължителни предписания имат белезите на индивидуален административен акт и подлежат на самостоятелен контрол. След като „Топлофикация София” ЕАД не е атакувало дадените му предписания и конкретно процесното под № 8, то има задължителен за него характер и подлежи на незабавно изпълнение.

В съдебната фаза на административнонаказателното производство е недопустим инцидентен контрол за законосъобразност на влезлия в сила и поради това добил стабилитет индивидуален административен акт – дадените на работодателя задължителни предписания. След като предписанията са влезли в сила, те не подлежат на последваща преоценка.

Доколкото предписанието е задължително за предприемане на съответното действие, то неизпълнението на това действие в срок, е необходимо и достатъчно условие за ангажиране на административнонаказателната отговорност на работодателя.

Разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ определя като административно нарушение бездействието на съответното лице, спрямо което е дадено задължително предписание. След като нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него, то съвсем законосъобразно административно - наказващият орган е ангажирал административно - наказателната му отговорност.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXV касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2761 от 12.06.2023г. на СРС, НО, 99 състав, постановено по НАХД № 1897 от 2023г. по описа на съда.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда” - С. сумата от 80 (осемдесет) лева разности по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.